

[Ebba Strange]

stalter. Med den viden i baghovedet er vi i SF enige med VS i, at vi skal interessere os for mulighederne for at klage i dette system, mulighederne for at få sine rettigheder i dette system, først og fremmest for dem, der ligger underst, nemlig de indsatte, dem, der ikke kan sige deres stillinger op, men som først kan forlade systemet, den dag de andre bestemmer, at nu kan de lukkes ud.

Et sådant system betyder, at de underste er underlagt andres forgodtbefindende, og derfor vil der være modsætningsforhold. De er af forskellig karakter på vores forskellige anstalter, det ved vi ud fra de breve, vi får, ud fra de besøg, vi aflægger, og det kan være svært for os at analysere, hvad der ligger bag de forskelligheder, vi møder rundt omkring.

Det er en af baggrundene for, at SF helt og fuldt støtter B 79, forslaget om et uafhængigt tilsyn på lokalt plan. Jeg har talt for den tanke, siden vi kom hjem fra England – nu vender jeg igen tilbage til vores Englandstur, så den må jo have været ubytterig, i hvert fald for mig – jeg har talt for den siden og har mødt positiv genklang for den både i den almindelige befolkning og i fangebefolkningen. Når jeg synes, det er en god idé, er det bl.a., fordi vi ved, at jo større kendskab man har til forholdene inden for murene, til de indsattes vilkår, til de ansattes vilkår, des bedre forstår man, og des mindre fordømmende er man, og hvis man kan engagere lokale folk i en sådan tilsynsvirksomhed, vil man få skabt bedre forståelse for, hvad det er, der foregår deroppe på slottet i Horsens, end man har i dag. Der vil blive større åbenhed omkring, hvad det er, der skaber modsætningsforholdene, og hvordan man kan komme modsætningsforholdene til livs.

Sammensætningen kan vi diskutere. Jeg synes f.eks. ikke, at amtsrådsmedlemmerne skal sidde der, jeg synes, de har nok at se til, dem, jeg kender i hvert fald. Jeg synes, man roligt kunne overlade det til folk, man i øvrigt havde tillid til, men som var udpeget uden for amtsrådsmedlemmernes egen kreds, og som havde tid til at gøre noget ved det, tid til at komme uanmeldt og tid til at komme, når man blev bedt om det.

Der er allerede i dag i retsplejeloven en bestemmelse om, at amtsrådene udvælger to personer, som skal føre tilsyn med de arresthuse, der ligger i området, men det er mit indtryk, at dette arbejde ikke bliver taget

særlig højtideligt af de amtsråd, vi har sidende, så det synes jeg vi skulle bore lidt i.

Så kommer vi til det uafhængige organ, der skal træffe afgørelser. VSerne er senere selv inde på nogle overvejelser over, om det er et sådant organ eller det er domstolene, der skal træffe afgørelse, f.eks. i forbindelse med prøveløsladelse og udgang, ernumsanbringelse osv. Jeg kunne godt forestille mig, at nogle flere af de afgørelser, VS nævner, blev truffet af domstolene. Nævnet kan være en god idé, men vi har ikke taget endelig stilling til det i SF.

Derimod er jeg meget enig i nogle af bemærkningerne og hele intentionen i beslutningsforslag nr. B 80. Jeg har flere gange haft lejlighed til her i salen at rejse sager om manglende ansættelse hos det offentlige af folk, der tidligere har været straffet. Så sent som i forgårs fik jeg igen en henvendelse om, at man på nogle institutioner i Københavns amt nu er begyndt at indføje regler om straffeattester – det er institutioner for psykiatrisk anbragte personer – og jeg vil stærkt opfordre justitsministeren til at lave en undersøgelse af, hvordan det forholder sig med det offentlige brug af straffeattester.

Desværre har vi ikke mulighed for i samme grad at blande os i det private erhvervs-livs ansættelse af personale, som VS også er inde på, men mit indtryk er det samme som venstresocialisternes, nemlig at det er lettere at blive ansat i private erhvervsvirksomheder, end det er inden for det offentlige, når man er tidligere straffet. Og det synes jeg er meget beklageligt. Jeg synes, at det offentlige som arbejdsgiver burde gå i spidsen, når det gjaldt om at foretage det, der er en egentlig resocialisering, nemlig det, der sker, når de indsatte kommer ud efter afsonet straf.

Jeg er enig i, at der bør være meget mere ytringsfrihed i fængslerne, end der er, og at der bør være bedre muligheder for at danne foreninger og sammenslutninger. Jeg kunne godt ønske, at vi også i denne forbindelse fik hele spørgsmålet om talsmandsordningens funktion og talsmændenes rettigheder op til debat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne først sige et par ord om beslutningsforslag nr. B 78 og B 79, der begge handler om indsættelse af uafhængige orga-